

Øresundskonsortiet har endvidere oplyst, at baggrunden for, at evalueringsproceduren i forhold til den i notatet »Øresundsforbindelsen, kyst-til-kyst, statusorientering pr. 15. juni 1995« angivne vurdering er forsinket, er, at denne procedure som følge af behov for at præcisere og/eller afklare indholdet i en række tilbud har været mere tidkrævende end først antaget.

Spm. nr. S 65

Til arbejdsministeren (10/10 95) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Finder ministeren det betryggende, at undersøgelser af arbejdsbetingede lidelser er udsat for en nedprioritering af Arbejdstilsynet til trods for, at undersøgelser af de arbejdsbetingede lidelser normalt anses for at være et centralt redskab i den sekundære forebyggelse af arbejdsskader?«

Begrundelse

Ifølge artiklen »Alvorlige svigt på arbejdsmiljøområdet« i Ingeniøren nr. 34, 4. august 1995, skrevet af overlæge J. Jepsen m.fl. fra arbejdsmedicinsk klinik i Esbjerg, lever Arbejdstilsynet ikke op til almindeligt anerkendte internationale standarder omkring sekundær forebyggelse af arbejdsskader udarbejdet af ILO og WHO. Det gælder især på baggrund af en juridisk-politisk fortolkning af konfidentialiteten eller tavshedspligten. Ifølge artiklen har denne fortolkning medført, at Arbejdstilsynet trods skriftlig fuldmagt fra skadelidte ikke må opsøge den enkeltes arbejdsplads med henblik på ændring af det sygdomsudløsende arbejdsmiljø. Enhedslisten finder det uheldigt, at virksomhederne på denne måde bliver forholdt oplysninger om dårligt arbejdsmiljø på virksomheden.

Svar (18/10 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Undersøgelser af arbejdsbetingede lidelser er i alle årene siden gennemførelsen af anmeldereglerne indgået som en integreret og prioriteret del i den forebyggende indsats med henblik på at klarlægge og gribe ind over de arbejdsmiljømæssige forhold, der har forårsaget lidelsen på arbejdspladsen.

Den praksis, der har været i Arbejdstilsynet med hensyn til undersøgelse af det enkelte tilfælde, er ikke blevet ændret igennem de 12 år, det eksisterende anmeldesystem har virket, og er derfor ikke på nogen måde udsat for en nedprioritering af Arbejdstilsynet.

I øvrigt foreligger der i arbejdsmiljøloven eller i senere udsendte bekendtgørelser ingen særlig pligt for Arbejdstilsynet til at gennemføre undersøgelser af anmeldte arbejdsbetingede lidelser og således heller ikke bidrag, der kan sige noget om, i hvilket omfang anmeldte arbejdsbetingede lidelser bør undersøges af Arbejdstilsynet.

Det kan tværtimod siges, at loven overlader til Arbejdstilsynet – under ansvar over for arbejdsministeren – at påse, at arbejdsmiljølovgivningen overholdes, jf. arbejdsmiljølovens § 72, nr. 6, og herunder vurdere undersøgelsesomfanget af anmeldte arbejdsbetingede lidelser i forhold til denne opgave.

Desuden er arbejdsministeren ifølge arbejdsmiljølovens § 75 bemyndiget til at fastsætte regler om pligt til anmeldelse af arbejdsbetingede lidelser m.v. Denne bemyndigelse er anvendt i bekendtgørelse nr. 1126 af 15. december 1992 om lægers og tandlægers pligt til at anmelde arbejdsbetingede lidelser til Direktoratet for Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen.

Denne bekendtgørelse pålægger ikke Arbejdstilsynet en særlig tilsynsforpligtelse på området.

Formålet med anmeldereglerne er, at de anmeldte arbejdsbetingede lidelser skal give Arbejdstilsynet mulighed for foretage en undersøgelse på arbejdsstedet med henblik på at få klarlagt de arbejdsmiljømæssige forhold, der er årsag til lidelsen, samt få iværksat de nødvendige forebyggende foranstaltninger i samarbejde med virksomheden.